

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115221251
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3115221251.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Sopkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX a A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., B. XXX, zastúpeného JUDr. O. A., advokátom so sídlom P., M. M. XX, o zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. septembra 2017, č.k. 30P/191/2015-346, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e takto:

Z n i ž u j e výživné zo strany otca na maloletú O. zo sumy 300 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne s účinnosťou od 01. septembra 2015, ktoré výživné je p o v i n ň ý otec prispievať vždy do 15. dňa mesačne vopred k rukám matky maloletej O..

Tým z m e ň u j e rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.05.2013, č.k. 34P/334/2012-176 vo výroku o určení výživného na maloletú O..

Vo zvyšnej časti návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil otcovi dieťaťa platiť na výživu maloletej O. sumou po 125,- eur mesačne, k rukám matky, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, s účinnosťou od 01.09.2015. Vo výroku II. týmto rozsudkom v časti určenia výšky výživného zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín, č.k. 34P/334/2012-176, zo dňa 15.05.2013 a znížil tak vyživovaciu povinnosť otca k maloletej O. zo sumy 300,- eur mesačne. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že maloletá O. sa narodila z manželstva svojich rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom tamojšieho súdu sp. zn. 34P/334/2012-176 zo dňa 15.05.2013. Súd týmto rozsudkom schválil dohodu rodičov, na základe ktorej bola mal. O. na čas po rozvode manželstva zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou vo výške 300,- eur mesačne tak, že sumu 200,- eur mesačne mal poukazovať ako bežné výživné k rukám matky a sumu 100 eur mal poukazovať na osobitný účet maloletej O. pre účely tvorby úspor. Styk otca s maloletou upravený nebol. Z odôvodnenia rozsudku mal súd preukázané, že maloletá O. mala v tom čase 5 a pol roka a navštevovala materskú školu s nákladmi cca 43,- eur, včítane poplatku za výučbu anglického jazyka. Matka maloletej bola od ukončenia rodičovskej dovolenky, t.j. od 07.11.2010, nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzačka o zamestnanie a nemala žiadne príjmy. Otec maloletej pracoval a žil spolu svojou priateľkou v Anglicku. Pracoval

ako vodič kamiónovej dopravy s ročným príjmom podľa potvrdenia vo výške 18.025,41 GBP (t.j. podľa aktuálneho kurzu 0,84640 suma 21.296,56 eur), teda jeho priemerný mesačný príjem predstavoval 1.502,12 GBP, t.j. 1.775,- eur. Okrem maloletej O. rodičia nemali inú vyživovaciu povinnosť. Rozsudkom tunajšieho súdu v konaní pod sp. zn. 15C/10/2013 bol otec maloletej zaviazaný prispievať na výživu matky maloletej, ako manželky, sumou 200,- eur mesačne. V súčasnosti je matka vydatá. Uzatvorila nové manželstvo a spolu s manželom, Z. A. a maloletou O., žijú v rodinnom dome, ktorý má vo výlučnom vlastníctve. Mal. O., bude mať 10 rokov a je žiačkou 4. ročníka ZŠ. Je zdravá. Okrem bežných výdavkov na ošatenie a obuv má výdavky na matematický krúžok necelé euro mesačne a stravu v školskej jedálni s nákladmi 20 eur mesačne a za školský klub platí 7 eur mesačne. Matka pracuje v pozícii zástupkyne vedúcej v obchode s potravinami u spol. Coop Jednota s.d. J., s príjmom cca 650 eur mesačne. Matka poukázala, že otec súdom stanovené výživné neplatil ani v čase, keď pracoval s vyšším príjmom vo Veľkej Británii. Titulom výživného za účelom tvorby úspor na účet maloletej nezaslal žiadnu sumu. Na výživnom pre tvorbu úspor otec dlhuje sumu asi 3.600 eur. Bežné výživné sumou 200 eur otec maloletej zasielal riadne do septembra 2015 a následne od októbra 2015 na potreby mal. O. zasiela iba sumu 110 eur mesačne, za mesiac marec 2017 na výživnom neuhradil žiadnu sumu. Manžel matky je zamestnaný v spoločnosti X., s.r.o. I. s priemerným zárobkom za 8-9/2016 vo výške 401,14 eur mesačne. Otec maloletej až do 31.07.2015 pracoval v Anglicku v pozícii vodič kamiónu, s príjmom vo výške cca 2000 eur mesačne. Od 21.08.2015 do 29.09.2015 pracoval v spol. W. s.r.o., Z., s príjmom podľa potvrdenia spoločnosti vo výške 743,79 eur. Výška stravného v potvrdení vyčíslená nebola, ale otec priznal, že mal príjem vo výške 1300 eur včítane stravného - diét. Z trestného rozkazu 4T/79/2016-67 zo dňa 27.09.2016 mal súd preukázané, že v období od 29.09.2015 do 10.04.2016 bol otec bez zamestnania, vedený ako uchádzač o zamestnanie bez nároku na sociálne dávky (č.l. 74 spisu). Od 16.11.2015 do 31.03.2016 bol otec zamestnaný u X., s.r.o., L. spolu 137 dní, s priemernou mzdou vo výške 83,81 eur mesačne (č.l. 75 spisu). V ďalšom období 4/2016 bol zamestnaný v spoločnosti O., s.r.o., J., s čistou mzdou 259,80 eur (č. l. 172 spisu), v 5/2016 bol otec zamestnaný vo firme D. K. Z. s príjmom 331,40 eur (č.l. 171 spisu), v 7,8 a 9/2016 pracoval v spoločnosti L. P., s.r.o s čistou mzdou vo výške maximálne 406,58 eur mesačne. Od 01.10.2016 pracoval v spoločnosti X., s.r.o. E. A. nad K., s dohodnutou brutto mzdou vo výške 486 eur mesačne. Od 02.05.2016 pracuje otec v spoločnosti B. s.r.o., E. A. nad K., v pozícii stavebný robotník. Za posledné tri mesiace pred týmto rozhodnutím mal priemernú mesačnú mzdu vo výške XXX eur. Konštatoval, že uznesením tamojšieho súdu sp. zn. č. 30P/191/2015-241 zo dňa 07.11.2016 bolo konanie o úpravu styku otca s maloletou O. vylúčené na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 30P/141/2016. Konanie nie je skončené. Z neprávoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín 4T/79/2016-67 zo dňa 27.09.2016 mal súd preukázané, že otec bol ku dňu tohto rozhodnutia odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov, pre trestný čin zanedbania povinnej výživy k mal. O.. Zo svedeckej výpovede priateľky otca, Ing. A. A. mal súd preukázané, že svedkyňa, nežije v spoločnej domácnosti s otcom maloletej O. 8 mesiacov. Potvrdila, že otec maloletej O. prispel na maloletú P. za posledných 8 mesiacov celkovo sumou 230 eur a na účet maloletej zaslal sumu 25 eur a sumu 141,50 eur, titulom daňového bonusu. Uviedla, že po tom, čo sa otec po období, keď bol 6 mesiacov nezamestnaný zamestnal, mal príjem cca 900 eur, ale túto skutočnosť nevedela potvrdiť s určitosťou. Spolu s otcom maloletej O. sa vrátili z Anglicka na Slovensko preto, lebo chceli žiť ako rodina na Slovensku. Otec maloletej O. si vzal hypotéku a kúpil si rodinný dom v L. a chcel sa stretávať s maloletou O.. V danom prípade súd skúmal zmenu v možnostiach a schopnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletej O.. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že od posledného rozhodovania o výške výživného došlo k výraznej zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania. Pri poslednom rozhodovaní o výške výživného mala mal. O. 5,5 roka a chodila do materskej školy. V súčasnosti má mal. O. 10 rokov je žiačkou 4. ročníka ZŠ. Je zdravá a výdavky má bežné, primerané jej veku a potrebám. Nenavštevuje platené aktivity a necelé euro platí matka na matematický krúžok. Pri poslednom rozhodovaní o výške výživného bola matka nezamestnaná, evidovaná na ÚPSVaR ako uchádzačka o zamestnanie a nemala žiadne príjmy. Otec maloletej bol rozhodnutím súdu zaviazaný prispievať aj na jej výživu, ako manželky sumou 200,- eur mesačne. V súčasnosti matka pracuje v pozícii zástupkyne vedúcej v obchode s potravinami, u spol. Coop O. s.d. J., s príjmom cca 650 eur mesačne. Jej príjem z pracovného vzťahu tak v porovnaní s jej príjmom pri poslednom rozhodovaní o výške výživného vzrástol o 650 eur mesačne. Otec maloletej pri poslednom rozhodovaní o výške výživného žil v Anglicku a pracoval ako vodič kamiónovej dopravy, s priemerným mesačným príjmom 1.775,- eur. V súčasnosti bol v hodnotenom období 6 mesiacov nezamestnaný, bez nároku na štátne dávky a príjem mal z rôznych krátkodobých pracovných vzťahov, alebo ako sám uviedol z "fušiek", maximálne vo výške minimálnej mzdy. Pracovný pomer s príjmom vo výške cca 1300 eur ukončil otec s odôvodnením, že zamestnávateľ nedodrжал dohodnuté podmienky pracovnej zmluvy.

U súčasného zamestnávateľa, má v pozícii stavebný robotník príjem 550 eur mesačne. Jeho príjem z pracovného vzťahu tak v porovnaní s jeho príjmom pri poslednom rozhodovaní o výške výživného klesol o 1225 eur mesačne. Pri poslednom rozhodovaní o výške výživného nemali rodičia maloletej O. inú vyživovaciu povinnosť. V súčasnosti otcovi pribudla jedna vyživovacia povinnosť k mal. P. Z., nar. XX.XX.XXXX. Dva dlhy, z hypotekárneho úveru a bezúčelového úveru, so splátkami spolu vo výške 470 eur mesačne otec maloletej spláca podľa jeho vyjadrenia z úspor. Súd považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že otec súdom stanovené výživné (100 eur mesačne na sporiaci účet) maloletej nikdy neplatil riadne a pre neplnenie vyživovacej povinnosti bol ku dňu tohto rozhodnutia neprávoplatne odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Po príchode otca na Slovensko si otec zabezpečil prácu v pozícii vodiča kamiónu, s príjmom vo výške cca 1300 eur mesačne, ale tento pracovný pomer skončil v skúšobnej lehote. Súd mal preto za to, že otec maloletej O. sa tak dobrovoľne a bezdôvodne vzdal majetkového prospechu, v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V konaní bolo preukázané, že otec detí v súčasnosti napriek tomu, že je zdravý a na trhu práce (viď inzeráty z regionálnych novín Pardon) je dostatok pracovných miest v pozícii (napr. vodič kamiónu), kde by si mohol zabezpečiť vyšší príjem ako má v súčasnosti, pracuje s príjmom, ktorý ťažko postačuje už iba na jeho úverové splátky. Treba tiež poukázať, že výdavky otca vysoko prekračujú jeho príjmy. Súd sa nestotožnil s názorom otca, že za danej situácie môže platiť výživné iba vo výške po 70 eur mesačne. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Dieťa má tiež právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Súd v danom prípade tiež poukázal na to, že pohľadávka výživného je prednostnou pohľadávkou, a preto pokiaľ má otec finančné prostriedky na splátky úverov, musí si nájsť finančné prostriedky aj na úhradu výživného pre maloletú O., ktorá je výživou odkázaná na svojich rodičov. Za situácie, kedy v súčasnosti napriek tomu, že otec má príjem výrazne nižší ako mal pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného, ale je zdravý a mohol by pracovať a mohol by mať riadny príjem, považoval súd za primerané možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, ale aj potrebám maloletej O. upraviť vyživovaciu povinnosť otca a znížil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej O. zo sumy 300 eur mesačne na sumu 125 eur mesačne, s účinnosťou od 01.09.2015. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1,2,4,5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej O.. Navrhla ho zmeniť tak, že výživné zo strany otca na maloletú bude určené vo výške 150 eur mesačne až po úplnom vyplatení ročného výživného ku 06.10.2017 vo výške 7400 eur. Namietala, že súd prvej inštancie dôsledne neprešetril skutočný príjem otca. Poukázala na to, že otec maloletej si neplní vyživovaciu povinnosť tak, ako má a je proti nemu vedené trestné konanie z prečinu zanedbania povinnej výživy. Uviedla, že už za trvania manželstva s ňou mal minimálny plat na páse a zostatok dostával do ruky, navrhla preveriť zamestnávateľa otca, pokiaľ to súd neurobí, sama bude kontaktovať inšpektorát práce, daňový úrad a sociálnu poisťovňu, ako aj ostatné inštitúcie. Ďalej poukázala na výpoveď svedkyne Ing. A. A., bývalej priateľky otca, s ktorou má dieťa, maloletú P., na ktorú tiež neprispieva na výživu. Mala za to, že predmetná svedecká výpoveď je dostatočná na preukázanie, že otec klamal, keď tvrdil, že žijú v spoločnej domácnosti a spolu aj hospodária. Od januára otec žije v spoločnej domácnosti a aj spoločne hospodári s A. K., ktorá má tiež príjem, preto túto skutočnosť treba vziať do úvahy a zohľadniť do rozpočtu otca. Vytýkala súdu prvej inštancie, že neskúmal, aký je skutočný príjem otca, keďže má bez stravy a dopravy do práce náklady cca 1000 eur mesačne a preukázaný príjem 580 eur. Žiadala, aby boli preukázané finančné prostriedky otca na vynaložené právne služby. Ďalej poukázala na to, že proti otcovi sú vedené aj exekúcie za zanedbanie povinnej výživy k maloletému dieťaťu a k manželke.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ ide o listiny, ktoré matka priložila k odvolaniu uviedol, že tieto jednoznačne preukazujú, že matka nezriadila sporiaci účet, tak ako jej to uložil súd, ale zriadila investičný produkt spočívajúcu v nákupe podielových listov ako cenených papierov, ktorých hodnota môže ako stúpať, tak aj klesať, pričom je známe, že s investovaním je spojené aj riziko, čo vzhľadom na charakter sporenia pre maloletú je neprípustné.

4. Matka v písomnej replike k písomnému vyjadreniu otca k odvolaniu uviedla, že sporiaci účet pre maloletú uzavrela v najstabilnejšej finančnej inštitúcii, na ktorý otec nevložil ani cent, pričom pri rozvode súhlasil a sám navrhol výšku a financovanie výživného pre maloletú O.. Ak otec sám uviedol vo svojej výpovedi, tieto finančné prostriedky použil vo svoj prospech. Sám právny zástupca ho v tom podporuje. Ďalej poukázala na to, že otec si nedáva posielat' mzdu na účet a ani neuskutočňuje žiadne transakcie, čo je podľa jej názoru tiež zastieranie skutočného príjmu a výdaju.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65, § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletej je dôvodné.

7. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

8. Všetky tieto zákonné ustanovenia treba vyložiť tak, že zmenou pomerov, odôvodňujúcou i zmenu rozhodnutia o výživnom, je vždy podstatná zmena okolností, za ktorých došlo k určení výživného majúcim sa meniť rozhodnutím, teda taká zmena, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Treba tak zistiť rozhodujúce okolnosti (podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine schopnosti a možnosti povinného a potreby oprávneného) v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia a po jeho vydaní, tieto porovnať a po kompletnom zhodnotení posúdiť, ktoré zmeny prevažujú, a či zakladajú dôvod pre zmenu a v kladnom prípade akú zmenu a od ktorého času.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že výživné na mal. O. bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.05.2013, č.k. 34P/334/2012-176, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej O. rozvedené a ohľadne úpravy práv a povinností rodičov bola schválená dohoda, na základe ktorej bola maloletá O. na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 300 eur mesačne tak, že sumu 200 eur mesačne bude poukazovať ako bežné výživné k rukám matky a sumu 100 eur mesačne bude poukazovať na osobitný účet maloletej pre účely tvorby úspor. V tom čase maloletá O. mala 5 a pol roka, navštevovala materskú školu. Matka maloletej bola nezamestnaná. Otec maloletej dosahoval príjem 1775 eur mesačne. Okrem maloletej O. rodičia nemali inú vyživovaciu povinnosť.

10. Dňa 28.09.2015 otec podal návrh na zníženie výživného s poukazom na to, že v dôsledku zmeny zamestnávateľa došlo u neho k výraznému poklesu príjmu, keď jeho súčasný predpokladaný príjem predstavuje sumu 1300 eur mesačne a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej P., nar. XX.XX.XXXX. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že otec pred uvedenou zmenou zamestnávateľa pracoval vo Veľkej Británii, po príchode na Slovensko si otec zabezpečil prácu v pozícii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy v spoločnosti W. s.r.o. so sídlom Z. s predpokladaným príjmom 1300 eur mesačne. V uvedenej spoločnosti otec pracoval od 21.08.2015 do 30.09.2015. Pracovný pomer v tejto spoločnosti otec ukončil v skúšobnej dobe na vlastnú žiadosť. Aj odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie má za to, že otec maloletej O. sa tak dobrovoľne vzdal majetkového prospechu v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Za daného stavu podľa názoru odvolacieho súdu je preto potrebné vyhodnotiť, že otec sa bez preukázaného dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania a preto odvolací súd posudzoval jeho potencionálny príjem tak, ako keby nedošlo ku skončeniu pracovného pomeru so spoločnosťou W. s.r.o. so sídlom Z.. Navyiac je potrebné zdôrazniť, že od poslednej úpravy výživného je maloletá O. o 4,5 roka staršia, je žiačkou 4. ročníka základnej školy a na jej strane došlo k zvýšeniu odôvodnených potrieb potrebných na uspokojovanie základných životných nákladov. Pri potencionálnom príjme, ktorý otec mohol dosahovať vo výške 1300 eur mesačne, je podľa názoru odvolacieho súdu v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné vo výške 150 eur mesačne, a to aj pri zohľadnení jeho ďalšej vyživovacej povinnosti k maloletej P.. Za tohto stavu odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v možnostiach a schopnostiach otca je platiť výživné na maloletú O. v sume 150 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2015. Vo zvyšnej časti návrh otca na zníženie výživného na 70 eur mesačne odvolací súd zamietol. Pokiaľ matka v odvolaní žiadala vyplatenie zročného výživného k 06.10.2017 vo výške 7400 eur, odvolací súd poukazuje na to, že tento nárok nebol predmetom tohto konania, preto naň odvolací súd nemohol prihliadnuť.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

12. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

13. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).